ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΙΟΥΛΙΟΥ 1975
Σισώη τοῦ ὁσίου

ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ ΦΥΛΛΟΥ 1774
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 5
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛ. 277 384 275 352

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΙ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΑΙ

Ὁ,τι ἐδημιουργήθη κολοσσιαῖον θέμα ἠθικῆς τάξεως ἐκ μέρους τῶν ἀντιδράσεων μερίδος τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου καί μερίδος τοῦ Τύπου κατά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις ἔκρινε ὅτι τό ἀδίκημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας τῆς 21ης Ἀπριλίου ἦτο «στιγμιαῖον» καί οὐχί «διαρκές» (καί ὅτι συνεπῶς, δέν θά πρέπει νά ἀσκηθῆ οἱαδήποτε δίωξις ἐναντίον τῶν διατελεσάντων 104 ὑπουργῶν ὑφυπουργῶν καί γενικῶν γραμματέων κατά τήν ἑπταετίαν τῆς δικτατορίας), δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

● Καί φράσεις ὅτι ἡ Δικαιοσύνη, ἐκδώσασα τοιαύτην ἀπόφασιν εἶναι «Δικαιοσύνη διατεταγμένη» δέν εἶναι δυνατόν νά μείνουν ἀναπάντητοι ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ θά ὑπάρξουν ἐξελίξεις.

● Οἱ ἀναγνῶσται πάντως θά πρέπει νά γνωρίζουν δύο τινά ἵνα δύνανται καί οἱ ἴδιοι νά κρίνουν ἤ καί νά ἐπικρίνουν.

Τό ἕνα εἶναι τό ἑξῆς: Ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ «στιγμιαίου» ἤ «διαρκοῦς» ἀδικήματος ἔχει δύο πλευράς. Ἡ μία εἶναι ἡ καθαρῶς ΝΟΜΙΚΗ καί ἡ ἑτέρα εἶναι ἡ καθαρῶς ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Ὅσοι ἐξετάζουν τήν πρώτην καί καταλήγουν εἰς ἐπιθέσεις κατά τῆς Δικαιοσύνης διαπράττουν σφάλμα. Καί ποινικόν ἴσως ἀλλά καί οὐσιαστικόν. Καί τοῦτο διότι ὑπάρχουν μέν ἐπιχειρήματα διά νά δικαιολογηθῆ ἡ ἄποψις περί «διαρκοῦς» ἀδικήματος, ἀλλά ὑπάρχουν ἐπιχειρήματα ἰσχυρά ἤ καί ἰσχυρότερα διά νά ἀποδειχθῆ ὅτι τά γεγονότα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἦσαν ἀδικήματα «στιγμιαῖα». Πέραν τοῦ ὅτι οἱ ὑποστηρικταί τοῦ «διαρκοῦς» ἐπικαλοῦνται ἐπιχειρήματα μᾶλλον λογικά καί συναισθηματικά καί φυσικά ἐλάχιστα νομικά. Δέν χρειάζεται δέ νά ὑπομνησθῆ ὅτι δέν εἶναι πάντοτε ἀπαραίτητον νά συμβαδίζη ἡ νομική ἄποψις μέ τήν λογικήν. Ὁ δικαστής δικάζει βάσει τῶν νόμων καί οὐχί βάσει συναισθηματισμῶν πολύ ὀλιγώτερον δέ βάσει ἐντολῶν. Διότι, ἄν τοιοῦτον τί συνέβαινεν, τότε βεβαίως δέν θά εἴχομεν ἁπλῶς κακήν Δικαιοσύνη. Δέν θά εἴχομεν κἄν Δικαιοσύνην καί συνεπῶς οὔτε καί Δημοκρατίαν.

Τό ἕτερον τό ὁποῖον πρέπει νά γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσται εἶναι ὅτι τό θέμα ἔχει ὁπωσδήποτε καί τήν πολιτικήν του πλευράν. Δι' ὅ καί θά πρέπει νά σημειωθῆ εὐθύς ἀμέσως, ὅτι ἡ νομική ἄποψις, δημιουργεῖ θέμα, οὐχί αὐτή καθ' ἑαυτή, διότι ὡς νομική ἄποψις εἶναι ἄψογος ἀλλά διά τόν λόγον ὅτι δυσκόλως δύναται νά διαχωρισθῆ τις τό πολιτικόν καί συνεπῶς καί τό συναισθηματικόν της μέρος.

Καί ἐπειδή ἐπί τοῦ πολιτικοῦ μέρους ἡ ἔκφρασις γνώμης εἶναι ἐλευθέρα ἀκόμη δέ ἴσως καί ἐπιβεβλημένη, σπεύδομεν νά σημειώσωμεν τά ἑξῆς:

Καί κατά τήν ἡμετέραν ἄποψιν δέν θά πρέπει νά ἀποδίδωνται μεγάλαι εὐθῦναι εἰς ὅσους ἀνέλαβον ὑπουργικά καί ὑφυπουργικά ἀξιώματα μετά τήν 21ην Ἀπριλίου 1967. Ἀλλά μέχρις ἑνός ὁρίου τό ὁποῖον καί σπεύδομεν νά καθορίσωμεν. Εἶναι τό ὅριον πέραν τοῦ ὁποίου ἦτο ΦΑΝΕΡΟΝ, ὅτι εἰς τό δικτατορικόν καθεστώς, εἶχεν ὑπεισέλθη ἡ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ καί εἶχον ἀρχίσει χρησιμοποιούμενα ὡς ἀνακριτική μέθοδος τά ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Ὅσοι ἀνελάμβανον ἀξιώματα ἕως τότε δύνανται νά ἰσχυρίζωνται ὅτι ἐκινήθησαν εἴτε ἐκ πλάνης εἴτε διότι ἤθελον νά ὁδηγήσουν τήν Ἐπανάστασιν εἰς τήν ὀρθήν ὁδόν καί νά προετοιμάσουν τήν ταχυτέραν δυνατήν ἐπάνοδον τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Ἄς μή λησμονοῦμεν ὅτι εἰς τήν Γερμανίαν λειτούργησαν κατά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον φρικιαστικά κρεματόρια καί στρατόπεδα τύπου Μπέλσεν Ἄουσβιτς, Νταχάου καί ἄλλα πλήν οὐδείς κατακρίνει δι' αὐτά τόν γερμανικόν λαόν, ἀφοῦ οὗτος ἠγνόει τήν ὕπαρξίν των

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὅμως εὑρέθησαν Ἕλληνες πολῖται οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν ἑαυτούς εἰς τήν ὑπηρεσίαν Κράτους ἰδιοτελῶν καί βασανιστῶν τότε δέν ὑπάρχει συγχώρεσις. Ὑπάρχει μόνον ἀδίκημα ὁπωσδήποτε διαρκές καί ναί μέν μή κολαζόμενον ὑπό τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἀλλά ὁπωσδήποτε καταδικαζόμενον ἀπό τό Δικαστήριον τῆς Κοινῆς Γνώμης.

Διά τήν ἔλλειψιν αὐτοῦ τοῦ κολασμοῦ φυσικά βαρεῖα εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν μεταδικτατορικῶν Κυβερνήσεων. Ἀλλά βαρυτάτη εἶναι ἐπίσης καί ἡ εὐθύνη ὁλοκλήρου τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου, διότι οὐδέποτε κατά τήν ἑπταετίαν συνεβούλευσε πῶς θά ἔπρεπε ὁ Ἑλληνικός Λαός νά ἀντιδράση εἰς τήν δικτατορίαν καί οὐδέποτε ἀλλοίμονον συνέστησεν οὐδέ αὐτήν τήν παθητικήν ἀντίστασιν, ἡ ὁποία, ὡς ἔχει ἀποδείξει τό πείραμα τῆς Ἰνδίας, εἶναι ἀποτελεσματικωτέρα τῆς ἐνεργοῦ τοιαύτης

Ἄς ἀφεθῆ λοιπόν ἥσυχος ἡ Δικαιοσύνη. Ἡ βαρεῖα εὐθύνη διά τόν μή κολασμόν τῶν ὑπευθύνων τῆς ἑπταετίας βαρύνει τόν πολιτικόν κόσμον. Ἄς γίνη δέ τό πάθημα μάθημα τουλάχιστον διά τό μέλλον. Ἄν ὑποτεθῆ ὅτι θά ὑπάρξουν εἰς τό μέλλον ἀφελεῖς ἤ κακοποιοί διά νά θέσουν τόν Ἑλληνικόν λαόν καί πάλιν εἰς τόν γύψον. Διότι ἄν ὑπάρξουν ἀλλοίμονον εἰς αὐτούς καί ἀλλοίμονον καί εἰς τόν λαόν ὁλόκληρον

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΑΔΙΑΛΛΑΞΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΗΣ

Ο κ. ΒΑΛΝΤΧΑΪΜ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ — Ὁ Γενικός Γραμματεύς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν προσανατολίζεται πρός τήν ἰδέα ἀναβολῆς τῆς τρίτης φάσεως τῶν συνομιλιῶν διά τό Κυπριακόν πού ἔχει προγραμματισθῆ διά τάς 24 μέχρι 27 Ἰουλίου. Καί τοῦτο διότι εἶναι ἀπογοητευμένος ἀπό τήν Τουρκικήν ἀκαμψίαν καί παρελκυστικότητα, συνεπεία τῆς ὁποίας δέν καθίσταται δυνατή ἡ γεφύρωσις τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν δύο πλευρῶν καί ἡ προώθησις εἰρηνικῆς καί δικαίας λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Σύμφωνα μέ καλά πληροφορημένας διπλωματικάς πηγάς ὁ δρ Βάλντχάϊμ φρονεῖ ὅτι κατά τήν τρίτην φάσιν τῶν συνομιλιῶν δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναμένωνται ἐντυπωσιακά ἀποτελέσματα ἤ ἔστω κάποια οὐσιαστική πρόοδος, διότι δέν ὑπάρχουν τοὐλάχιστον μέχρι στιγμῆς, ἐνδείξεις περί ἐγκαταλείψεως τῆς ἀδιαλλάκτου τουρκικῆς θέσεως ἐπί τοῦ Κυπριακοῦ.

Κατά τάς ἰδίας πληροφορίας ὁ γενικός γραμματεύς τοῦ διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ εἶναι πιθανόν νά εἰσηγηθῆ ἀναβολή τῶν συνομιλιῶν μέχρις ὅτου διαπιστωθῆ ὅτι αἱ διαφοραί μεταξύ τῶν δύο πλευρῶν κατέστησαν μικρότεραι καί ὅτι ὑπάρχει ἔδαφος συνεννοήσεως καί ἐπιτεύξεως εἰρήνης καί κοινῶς ἀποδεκτῆς λύσεως.

Εἰς τό ἐνδιάμεσον διάστημα συνομιλίαι θά γίνωνται καθ' ὅλας τάς ἐνδείξεις μεταξύ τῶν κ.κ. Κληρίδη καί Ντενκτάς εἰς τήν Λευκωσία εἰς αὐτάς δέ θά μετέχη καί ὁ εἰδικός ἀντιπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ εἰς τήν Κύπρον κ. Βέκμαν, ὁ ὁποῖος θά ἐνημερώση τόν δρ. Βαλντχάϊμ ἐπί τῆς πορείας τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν.

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΠΑΡΑΜΕΛΟΥΝΤΑΙ

ΔΙΑΤΙ ΣΙΩΠΑ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Τά ὅσα ἀνέφερε προχθές εἰς τήν Βουλήν ὁ ὑπουργός Πολιτισμοῦ κ. Κ. Τρυπάνης, διά τήν ρύπανσιν τοῦ περιβάλλοντος εἰς τήν χώραν μας θά πρέπει νά προκαλέσουν τήν συνέγερσιν τῶν καθευδουσῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλά καί τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον πρός περιστολήν τῆς παμμεγίστης αὐτῆς ἀπειλῆς. Καί τοῦτο ὄχι μόνον διότι διά τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθείσης ἀδρανείας κινδυνεύουν ἑκατοντάδες μνημείων τῆς πατρογονικῆς μας κληρονομίας, ὅπως ἡ Ἀκρόπολις π.χ. ἀλλά καί διότι ἡ αὔξουσα ρύπανσις τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου ἀπό τάς δηλητηριώδεις χημικάς οὐσίας, τά καυσαέρια, τήν ραδιενέργειαν καί τούς θορύβους συναρπήσει καί πρός τόν ἀφανισμόν τοῦ δασικοῦ πλούτου, θέτει ὑπό αἵρεσιν τοῦτο τό μέλλον τοῦ τόπου καί τοῦ λαοῦ μας.

Τό θέμα εἶναι μεγίστης καί πανεθνικῆς σημασίας! Δι' ὅ καί εἶναι ἐπιτακτικόν καθῆκον δι' ὅλους μας —πολιτική ἡγεσία κρατικοί παράγοντες καί λαός— νά ἀντιληφθῶμεν ὅτι παραλλήλως πρός τήν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν ὀφείλομε νά καταβάλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν προστασίας τοῦ περιβάλλοντος. Ἐάν δέν πράξωμεν τοῦτο τώρα, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἀκόμη ἡ πρός τοῦτο εὐχέρεια, αὔριον θά εἶναι πολύ ἀργά φεῦ! ἀκόμη καί διά νά θρηνήσωμεν..

Δι' ὅ καί ἅπαξ ἔτι διερωτώμεθα τό ἑξῆς:

Ἐδῶ εἰς τήν περιοχήν τῶν Πατρῶν, οὐδέν μέτρον θά ληφθῆ διά νά προστατευθοῦν αἱ ἀκταί αἱ ὁποῖαι ἔχουν δηλητηριασθῆ εἰς μῆκος πολλῶν χιλιομέτρων; Αἱ βιομηχανίαι αἱ ὁποῖαι ἐξαποστέλλουν εἰς τήν θάλασσαν τά ἀπορρίμματα τῶν ἄνευ καί τοῦ παραμικροῦ βιολογικοῦ καθαρισμοῦ δέν θά ὑποχρεωθοῦν ποτέ νά σεβασθοῦν τό περιβάλλον τήν ὑγείαν καί τά συμφέροντα τοῦ κοσμάκη;

Εἶναι π.χ. ἐπιτετραμμένον νά χύνωνται αἱ ἀκαθαρσίαι μιᾶς βιομηχανίας δέρματος εἰς τήν θάλασσαν καί νά τήν ἔχουν ἤδη καταστρέψη.

Εἶναι ἐπιτετραμμένον οἱ βόθροι τῆς Κ. Ἀχαΐας νά καταλήγουν εἰς τήν θάλασσαν. Εἶναι ἐπιτετραμμένον ἡ κεντρική ὑπόνομος τοῦ Αἰγίου νά ἐκχύνεται εἰς τήν θαυμασιωτέραν κεντρικήν ἀκτήν ἐνῶ εἶναι δυνατόν νά προεκταθῆ ἡ ὑπόνομος εἰς τό βάθος μακράν τῆς ἀκτῆς.

Καί ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτή ἡ περίφημος κατάστασις διά τήν ..σιωπήν τῆς Ἐπιτροπῆ Προστασίας τοῦ περιβάλλοντος εἰς τόν Νομόν Ἀχαΐας, ἕως πότε θά διαδραματίζη ρόλον διακοσμητικόν; Μήπως τό ἔργον της θά πρέπει νά τό ἀναλάβη ὁ Δῆμος Πατρέων;

ΟΡΙΣΘΗ ΧΘΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΤΗΝ 28ΗΝ ΙΟΥΛΙΟΥ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΙΤΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ — Ἡ δίκη τῶν πρωταιτίων τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 θά γίνη τήν 28ην Ἰουλίου.

Τήν ἡμερομηνίαν αὐτήν προσδιώρισε σήμερον ὁ προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν κ. Γκουλούσης.

Ἡ δίκη θά διεξαχθῆ ὅπως ἔχει καθορισθῆ μέ ὑπουργικήν ἀπόφασιν εἰς κτιριακόν συγκρότημα πού εὑρίσκεται μέσα εἰς τάς φυλακάς τοῦ Κορυδαλλοῦ.

Ἔτσι ὕστερα ἀπό τρεῖς ἑβδομάδες θά ἀρχίση ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως διά τήν ὁποίαν ὁ ἐφέτης κ. Βολτής ἐξήτασε κατά τήν προανάκρισιν 78 μάρτυρας κατηγορίας καί 68 ὑπερασπίσεως οἱ ὁποῖοι θά καταθέσουν τώρα καί εἰς τό ἀκροατήριον.

Μεταξύ αὐτῶν περιλαμβάνονται καί ἡγετικά στελέχη τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καί ἀρχηγοί ἐπιτελείων τήν νύκτα τοῦ «πραξικοπήματος».

ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ

ΚΑΤΕΣΤΗ ΟΞΥΤΑΤΟΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Εἰς ἄλλας στήλας δημοσιεύεται ἔκκλησις τοῦ κ. Δημάρχου διά μίαν θετικήν ἀντιμετώπισιν ἀπό τοῦδε τό σοβαρώτατο θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῶν Πατρῶν καί γίνεται ἀπροκαλύπτως ἡ προειδοποίησις ὅτι ἡ Πόλις μετά παρέλευσιν διετίας δέν θά ἔχη νερό. Πόσον ὀρθῶς ἐνεργεῖ ὁ κ. Ἄννινος καί πόσον κατεπεῖγον εἶναι τό πρόβλημα προκύπτει ἀπό τό γεγονός, ὅτι ἡ στάθμη τῶν ὑπογείων ὑδάτων τῆς πόλεως καί τῆς περιοχῆς, ὁ λεγόμενος ὑπόγειος ὁρίζων κατέρχεται μέ ταχύτατον ρυθμόν ἤτοι κατά 1—2 μέτρα ἐτησίως, πρᾶγμα τό ὁποῖον πράγματι σημαίνει, ὅτι λίαν συντόμως ὄχι μόνον οἱ κάτοικοι, δέν θά εὑρίσκουν ὕδωρ, ἀλλά καί αἱ βιομηχανίαι αἵτινες ἀντιμετωπίζουν ἤδη δυσχερείας, λίαν συντόμως δέν θά ἔχουν τό νερό πού χρειάζονται ἰδίως αἱ ἐξ αὐτῶν ὑδροβόροι.

Ὑπό τάς ἀνωτέρω συνθήκας καθίσταται φανερόν, ὅτι τό πρόβλημα δέν δύναται νά ἐπιλυθῆ διά τῆς διανοίξεως περαιτέρω ἀρτεσιανῶν ἀλλά μόνον διά τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῶν ὑπογείων ὑδάτων καί διά τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἤδη ἀντλουμένου ὕδατος.

Χρειάζεται δηλαδή βασικῶς νά μεταφερθῆ εἰς Πάτρας ὕδωρ ἐξ ἄλλων περιοχῶν, ἤτοι ἀπό τό φράγμα Θέας, ἄν κατασκευασθῆ τό ποτάμι Πύρρου τῆς Κάτω Ἀχαΐας καί πάλιν διά φράγματος ἄν κατασκευασθῆ, ἤ ἀπό τόν Σελινοῦντα.

Οἴκοθεν νοεῖται, ἐδήλωσεν χθές εἰς συντάκτην τοῦ «Ἡμερησίου Κήρυκος» ὁ Δήμαρχος κ. Ἄννινος ὅτι διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς ὑδρεύσεως ἀπαιτοῦνται δεκάδες ἑκατομμυρίων καί τά ἑκατομμύρια αὐτά μόνον τό Κράτος δύναται νά τά διαθέση. Ὁ,τιδήποτε καί ἄν προηγηθῆ πάντως θά πρέπει νά γίνη τό ταχύτερον δυνατόν

Δέον νά σημειωθῆ ἐξ ἄλλου ὅτι αἱ βιομηχανίαι τῆς περιοχῆς αἱ καταναλίσκουσαι μεγάλας ποσότητας ὕδατος καί αἱ ἴδιαι πλήσσονται ἀπό τήν σημερινήν σπατάλην. ἐν τούτοις, οὐδέν μέτρον ἔχουν λάβει μέχρι τοῦδε διά τήν ἀνακύκλωσιν, δηλαδή τήν πολλαπλήν χρησιμοποίησιν τοῦ ὕδατος, πρίν τοῦτο καταλήξη εἰς τήν θάλασσαν.

Πέραν τούτου ἔχει τεθῆ εἰς ἐφαρμογήν ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας περί ἀπαγορεύσεως ἱδρύσεως νέων βιομηχανιῶν εἰς εὐρεῖαν περιοχήν τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως, ὅπερ σημαίνει, ὅτι ἐξ ἰδίων μας παραλείψεων παρεμποδίζεται ἡ ἐγκατάστασις βιομηχανικῶν μονάδων εἰς τήν περιοχήν τῶν Πατρῶν.

Ο κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΘΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΝ ΣΤΟΛΟΝ ΕΝ ΠΛΩ

ΑΘΗΝΑΙ Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Τσάτσος θά ἐπιθεωρήση αὔριον ἐν πλῷ τόν στόλον μας.

Εἰς τήν ἐπιθεώρησιν θά παραστῆ καί ὁ Πρωθυπουργός κ. Καραμανλῆς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ

Σήμερον Κυριακήν καί ὥραν 10 π.μ. θά τελεσθῆ εἰς Χαλανδρίτσαν καί εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν πεσόντων ἀνδρῶν Χωροφυλάκων κατά τήν μάχην τῆς Χαλανδρίτσης τήν 5ην Ἰουλίου 1948.

Εἰς τό μνημόσυνον ἐκλήθησαν ὅπως παραστοῦν αἱ Ἀρχαί καί ἐκπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων τῶν Πατρῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νά μεταβοῦν εἰς Χαλανδρίτσαν διά λεωφορείων, ἅτινα θά ἀναχωρήσουν τήν 08.45 ὥραν ἐκ τῆς Ἀνωτέρας Δ.Χ. Δυτ. Ἑλλάδος (Γούναρη 52)

Ἐπίκαιρα

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΟΣΕ;

Ἔγραψε χθές ἀθηναϊκή ἐφημερίς:

«Τό προχθεσινό δυστύχημα, χωρίς θύματα εὐτυχῶς. ὁ ΟΣΕ γνωρίζει πολύ καλά γιατί συνέβη. Συνέβη γιατί οἱ περισσότερες σιδηροτροχιές του οὔτε ἔχουν ἀλλαγῆ ἀπό τό 1882 πού ἔγινε τό δίκτυο, συνέβη γιατί ἄλλες ἔχουν ἀντικατασταθῆ μέ παλιές τῶν ἄλλοτε ΣΕΚ δηλαδή τῶν σιδηροδρόμων Β. Ἑλλάδος συνέβη γιατί γενικῶς σιδηροτροχιές καί τροχαῖο ὑλικό εἶναι σέ κακή κατάσταση καί τέλος συνέβη γιατί ὁ ΟΣΕ πρέπει ἐπί τέλους νά ἀποφασίση ἄν θά διατηρήση τό δίκτυο τῶν πρώην ΣΠΑΠ ἤ θά τό καταργήση. Κι' ἄν μέν τό καταργήσει, ἔχει καλῶς, ἀλλοιῶς ὀφείλει νά τό συγχρονίση πρίν θρηνήσουμε καί ἀνθρώπινα θύματα ὁπότε οἱ κύριοι τοῦ ΟΣΕ θά εἶναι αὐτουργοί καί ἄς τό ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους.

Ὅπως ἔχουμε κι' ἐμεῖς ὑπ' ὄψη μας ὅτι ὑπάρχουν περιοχές στό δίκτυο τῶν πρώην ΣΠΑΠ ὅπου τό τραῖνο, περνᾶ μέ βῆμα σημειωτόν γιατί οἱ γραμμές καί οἱ γέφυρες ἔχουν χάλια! Τί ἄλλο νά γραφῆ;

Φυσικά αἱ καταγγελίαι δέν εἶναι ἀσήμαντοι καί μετά πολλῆς ἀνησυχίας καί ἀγωνίας ὅσοι κάνουν χρῆσιν τοῦ δικτύου αὐτοῦ ἀναμένουν νά ἀκούσουν τί ἄραγε ἔχει νά ἀπαντήση ὁ κ. ὑπουργός Μεταφορῶν. Κατά τά λοιπά ὅμως δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ λύσις δέν εἶναι ἡ διάλυσις τῶν τέως ΣΠΑΠ καί τῶν νῦν ΟΣΕ ἀλλά ἡ βελτίωσις καί ὁ ἐκσυγχρονισμός τῶν ἔτι δέ εἰδικώτερον ἡ διαπλάτυνσις τῆς γραμμῆς εἰς τό πλάτος τοῦ δικτύου τῶν ΣΕΚ πού εἶναι καί τό Εὐρωπαϊκόν πλάτος, ἡ κατασκευή διπλῆς γραμμῆς, ὥστε νά εἶναι δυνατή ἡ ἀνάπτυξις μεγαλυτέρων ταχυτήτων καί φυσικά καί ἡ ἠλεκτροκίνησις τῶν σιδηροδρόμων. Ἄν αὐτά δέν γίνουν τότε ἄς μή ἀπορῆ οὐδείς διά τό μέγα ἔλλειμμα τοῦ ΟΣΕ ὑπολογιζόμενον εἰς ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἐτησίως τό ὁποῖον διαρκῶς αὐξάνεται

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Οἱ Δημοτικοί καί Κοινοτικοί ὑπάλληλοι δικαίως διαμαρτύρονται διά τήν ὑφισταμένην κατάστασιν εἰς τό ταμεῖον των. Διότι ἐνῶ αἱ παροχαί ὅλων τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, αὐξάνονται τοῦ Ταμείου αὐτοῦ διαρκῶς μειοῦνται, μέ ἀποτέλεσμα σήμερον, δυνάμει τελευταίας ἀποφάσεως νά συρρικνοῦνται εἰς τό ἥμισυ ἐκείνων πού παρείχοντο μέχρι τοῦ ἔτους 1968. Ἄς σημειωθῆ δέ ὅτι τό ἀπαράδεκτον καί πρωτάκουστον αὐτό φαινόμενον ὀφείλεται εἰς τήν ὑπέρογκον ἐπιβάρυνσιν τοῦ Ταμείου διά τοῦ ὑπερδιπλασιασμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων του μετά τήν ἀπροσδόκητον καί ἀλόγιστον εἰσδοχήν εἰς αὐτό καί Δημοσίων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων, παρ' ὅλον μάλιστα ὅτι οὗτοι εἶναι ἠσφαλισμένοι παραλλήλως καί εἰς τό Ταμεῖον Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καί δή ἄνευ λόγου αὐξήσεως τῶν πόρων του ὡς θά ἀνέμενε πᾶς λογικός ἄνθρωπος. Ἐλπίζεται ὅθεν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν θά ἐγκύψη εἰς τό αἴτημα διά νά μή μένουν οἱ δημοτικοί ὑπάλληλοι μέ τήν πικρίαν τῆς ἀδικίας, ἐκ τοῦ καταδήλου παραγκωνισμοῦ τῶν συμφερόντων των ἐπ' ὠφελείᾳ δέ ἄλλων, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ καί πρός πρόκλησιν.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

Δέν μᾶς εὑρίσκει σύμφωνους ἡ δημοσίως διατυπωθεῖσα ἄποψις ὑπό τοῦ κ. Βασ. Πιλάλη, ὅτι τό Δημοτικόν Συμβούλιον δέν ἔχει ἁρμοδιότητα νά ἐλέγχη τό κυβερνητικόν ἔργον. Διά τόν ἑξῆς λόγον: Ὅτι ὁ ἔλεγχος δέν γίνεται διά νά ΥΠΟΝΟΜΕΥΘΗ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλά διά νά ΕΝΗΜΕΡΩΘΗ.

Βεβαίως αἱ ἀντιδράσεις τῆς Κοινῆς Γνώμης εἶναι δυνατόν νά καταμετρηθοῦν διά ποικίλων μεθόδων ἀλλά καί τό βῆμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δέν πρέπει νά ὑποτιμᾶται. Ἄλλωστε ὁ κ. Δήμαρχος οὐχί ἅπαξ ἀλλά τετράκις ἐν μιᾷ καί μόνη συνεδριάσει ἐτόνισε προχθές μέ κρυσταλλίνην διαύγειαν ὅτι κίνητρον τοῦ Δήμου (καί τοῦ ἰδίου προσωπικῶς) δέν εἶναι ἡ διάθεσις ἀντιδικίας πρός τήν Κυβέρνησιν, ἀλλά ἡ ἀγάπη πρός τήν αὐτοδιοίκησιν καί ὁ ἁγνός πόθος νά ἴδουν πάντες τούς Δήμους προοδεύοντας. Ἄς μή λησμονῶμεν δέ ὅτι καί αἱ Δῆμοι Κράτος εἶναι.

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Ἀπό τάς ἐφημερίδας:

Μετά τά..βερύκκοκα, λοιπόν τῆς Κορινθίας καί τήν ντομάτα τῆς Ἠλείας, ἕνα —ἕνα τά φροῦτα ἤ καλλίτερον οἱ καρποί τῆς δημοκρατίας ἐμφανίζονται.. εἰς τήν ἀγοράν. Μόνα πού καμμιά φορά δέν εἶναι γλυκεῖς, ἀλλά «κόβουν»

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ

Παρά τάς πολλάς παρακλήσεις καί προειδοποιήσεις ὁ περίβολος τοῦ νέου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐξακολουθῆ νά γέμη ἀπορριμμάτων. Τό ὑπενθυμίζομεν μέ τήν ἐλπίδα ὅτι δέν θά χρειασθῆ νά ἐπανέλθωμεν. Ἀλλοίμονον, ἄν διά τήν διατήρησιν τῆς καθαριότητος ἑνός τόσον πολυσυχνάστου χώρου ἐχρειάζοντο συστάσεις.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Διερωτῶνται τινές κατά πόσον ὑποχρεοῦνται εἰς τήν ὑποβολήν δηλώσεως περί τῶν τετραγωνικῶν μέτρων τῆς κατοικίας των καί οἱ διαμένοντες εἰς οἰκίας ἐπί ἐνοικίῳ, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι τό ὕψος τῶν τελῶν καθαριότητος θά καθορίζεται βάσει τῆς ἐπιφανείας ἑκάστης οἰκίας καί θά εἰσπράττεται μάλιστα ὑπό τῆς ΔΕΗ. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἡ δήλωσις πρέπει νά γίνη ἀπό ἐκεῖνον ἐν ὀνόματι τοῦ ὅτι ἡ ΔΕΗ ἐκδίδει τάς ἰδικάς της ἀποδείξεις διά τό καταναλισκόμενον ἠλεκτρικόν ρεῦμα. Νά γίνη δηλαδή ἀπό τόν ἰδιοκτήτην καί ὄχι ἀπό τόν ἐνοικιαστήν. Αὐτήν τήν ἀπάντησιν μᾶς ἔδωσεν καί ὁ κ. Δήμαρχος, ὅταν χθές τόν ἠρωτήσαμεν σχετικῶς.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΟΧΙ ΚΥΡΙΟΙ ΥΒΡΙΣΤΑΙ

Μοῦ διηγήθηκαν ἕνα ἐπεισόδιο πού γίνηκε πρό ἡμερῶν στό χῶρο τῶν φέρρυ—μπώτ στό λιμάνι, μεταξύ ἑνός ταξιδιώτη καί τῶν ἐντεταλμένων, διά τήν τήρησιν τῆς νομίμου διαδικασίας ὀργάνων.

Ἄν μοῦ τά μετέδωσαν ὅπως ἀκριβῶς ἔγιναν καί ἄν τύχαινε νά ἤμουνα ἐγώ τό ἀστυνομικό ὄργανο, δέν θά κρατιόμουνα. Θά ἔβγαζα τό καπέλλο καί τό ἀμπέχοντο θά σβέρκωνα τόν ἀναιδῆ καί θά τόν τουλούμιαζα στό ξύλο. Ὄχι περισσότερο γιά λογαριασμό μου, ἀλλά γιά λογαριασμό ὅλων ἐκείνων πού ἔχουν δώσει τό αἷμα τους γιά τό χῶμα τοῦτο δῶ πού πατοῦμε καί τὄχουμε πληρωμένο ἀκριβά σπιθαμή πρός σπιθαμή.

Ὁ «ἀλλοδαπός» ταξιδιώτης, μοῦ εἶπαν ὅτι ἦταν ντόπιος, γεννηγένος καί ἀναθρεμμένος κεῖ πού ἡ ὥρα μετριέται μέ τό καλάμι καί πού τὄφερε ἡ περίπτωση νά ἔχη συγγενῆ στό Ἀμέρικα πού τοὔστειλε μιά πρόσκληση πρό μηνῶν.

Ἕνας ἀπό τούς ντόπιους ἐκείνους πού σάν πατήσουν τό ποδάρι τους στό Νιού Γιόρκ, ξεχνοῦν τή μητρική τους γλῶσσα καί μπερδεύουν τό συνταχτικό καί γιά νά ἐντυπωσιάσουν σοῦ λένε ξεδιάντροπα καί διακεκομένα.

—Πῶς τό λέτε σεῖς αὐτό στό Ἑλλάντα.

Οἱ καψεροί πῶς νά μιλήσουν ἑλληνικός γλώσσας ὕστερα ἀπό τόση πολύμηνη ἀπουσία!!

Τοῦ ἔλλειπαν λοιπόν τοῦ τουρίστα, ὅπως μοῦ εἶπαν μερικά ἀπαραίτητα χαρτιά γιά τήν ἐπιστροφή του στή νέα του πατρίδα καί φυσικό ἦταν ἡ ἁρμόδια Ὑπηρεσία νά τοῦ τά ζητήση. Τό ντόπιο Ἀμερικάνο ὅμως ἐξεμάνει.

—Κακός Ἕλληνος εἶπε. Ἐγώ Ἀμερικάνο, πασπόρτι ἀμερικάνο, ντέν λογκαριάζει ντικό σας διαταγή.

—Γιές, γιές ἐμεῖς Ἀμερικάνο, καί γκούτ. Σεῖς παληοέλληνος. Τώρα ντεῖξω ἐγκώ.

Τό ἐπεισόδιο ἄρχισε νά παίρνη διαστάσεις. Οἱ πιό ψύχραιμοι προσπαθοῦσαν νά φέρουν τήν ἠρεμία, οἱ ἄλλοι ἔδιναν τόπο στήν ὀργή καί τό ..ντόπιο Ἀμερικανόπουλο γινότανε ὅλο καί πιό μπάσταρδος, ὅλο καί περισσότερο ἀπειλοῦσε.

Ὅταν εἶδε κι' ἀπόειδε ὅτι οἱ ἀπειλές δέν περνάγανε ἄρχισε τίς βρισές. Στήν ἀρχή καταπινόσανται.

—Φταῖμε ἐμεῖς τό Ἀμερικάνο πού ντίνουμε ντόλλαρς στό Ἑλλάντα. Ντέν τά ξανάρτη ἄλλη φορά. Τά πῶ ὅλα Ἀμέρικα. Καί τό γουμάρι προχώρησε πιό πολύ κι' οἱ κουβέντες του στάθηκαν στό λαιμό κι' ἄναψανε τά αἷματα.

—Πολύ γκούτ Τοῦρκοι σφάζουν Ἕλληνος, ξεστόμησε ἀναιδέστατα τό κτῆνος. Τά πῶ Κίσσιγκερ σακατέψη Ἕλληνος καί ντόση Ἑλλάντα στό Τοῦρκος.

Δέν γράφω πάρα κάτω, γιατί τούτη τή στιγμή μοὔρχεται νά φάω τά δάχτυλά μου πού γράφουν τέτοιες λέξεις, παρ' ὅλον δέ ὅτι τελικῶς τό δίποδον αὐτό ὑπεχρεώθη νά ζητήση συγγνώμην, ἔχω νά κάνω μιά πρόταση.

Ὑποδεικνύω νά στηθῆ μέσα στό χῶρο ἐκεῖνο τοῦ λιμανιοῦ μιά εἰδική Ὑπηρεσία πού φαίνεται ὅτι εἶναι ἀναγκαία.

Σκοπός της νά εἶναι μέ ἕνα πυρωμένο σίδερο νά ξεβρακώνη τά κτήνη καί νά τά σταμπάρη.

Γιά νά θυμοῦνται σ' ὅλη τους τή ζωή ὅσο μακρυά κι' ἄν εἶναι, ὅτι τούτη δῶ τή γῆ πού τήν ἅγιασε ἡ θυσία, δέν παίρνει ἀπό προσβολές.

Πρό παντός προσβολές.

Γιατί ἀπό καρπαζές ἔχουμε χορτάσει!

ΛΕΗΖΕΡ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΜΟΛΙΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΤΗΣ κ. ΑΝΘΗΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

Σήμερα πού χιλιάδες ταξιδεύουν σ' ὅλες τίς γωνιές τῆς γῆς, ἕνα ταξίδι ἔστω καί λίγων ἡμερῶν εἰς τήν Βουλγαρίαν καί Ρουμανία τουλάχιστον κεντρίζει τό ἐνδιαφέρον προκαλεῖ τήν περιέργεια. Θέλεις νά πᾶς, νά δῆς, νά γνωρίσης ἕναν ἄλλο τρόπο ζωῆς ἕνα νέο σύστημα κάτι ἀλλοιώτικο. Αὐτό τό ἐνδιαφέρον, αὐτή ἡ περιέργεια τράβηξαν φέτος χιλιάδες ἐπισκέπτες στίς γειτονικές ἀνατολικές χῶρες.

Καί νά με λοιπόν: Πρῶτα στή Βουλγαρία. Νά γράψω ὅ,τι εἶδα στήν χώρα αὐτή ὅ,τι κατάλαβα καί νά ἀναλύσω σύστημα καί θεσμούς σέ τόσο μικρό διάστημα θά ἦτο ἀξίωσις ὑπερβολική.

Ὅμως εἶδα μερικά πράγματα ἀπό τή δική μου σκοπιά καί αὐτά θά ἐκθέσω μέ τά σημειώματα πού θά ἀκολουθήσουν.

Περνῶντας λοιπόν στήν Βουλγαρία ἀπό τήν «Κούλα» βλέπεις ἀμέσως τήν ἀλλαγή βλέπεις τήν διαφορά τοῦ τοπίου. Πεδιάδες φυτευμένες χωρίς χωρίσματα ἀφοῦ ὅλες οἱ ἐκτάσεις εἶναι κρατικές, κοιλάδες, μέ θεόρατα δένδρα βουνά, βουνά καί ὅλο τό ὑψόμετρο ἀνεβαίνει.

Καί φθάνεις στήν Σόφια. Μιά πρωτεύουσα μέ κάτι δικό της, κάτι προσωπικό θά ἔλεγα. Κτισμένη σέ ὕψος 500 σχεδόν μέτρων ἡ παμπάλαια αὐτή πόλις πού λέγεται ὅτι ἔχει ἱστορίαν χιλιάδων ἐτῶν σέ προδιαθέτει εὐχάριστα ἀπό τήν πρώτη στιγμή. Σέ ξαφνιάζει. Δέν ξεύρω ἄν εἶναι τό σχέδιό της τό καινούργιο πού βλέπεις, ἤ ἡ πλημμύρα τοῦ πρασίνου αὐτό πού ἐντυπωσιάζει.

Κάθε συγκρότημα οἴκημα των καί κῆπος.

Πάρκα τεράστια μέ ὁλάνθιστα παρτέρια δένδρα πανύψηλα, πολλά τῶν βορείων περιοχῶν, δίνουν στό μάτι ἕναν τόνο ξεκούρασης καί μιά γαλήνη στήν καρδιά.

Ἀναρωτήθηκα ἄν αὐτό πού ἔβλεπα ἦταν ἡ πόλις ἤ τά προάστειά της.

Τόσο πολύ δεσπόζει τό πράσινο.

Πραγματική σπατάλη χώρου.

Ἰδιοκτησία, ὅπως μᾶς εἶπαν, δέν ὑπάρχει.

Καί ἀφοῦ ἡ γῆ ἀνήκει στό Κράτος, αὐτό διευθύνει.

Κατεδαφίζει ὅλα τά παληά κτίρια καί κτίζει μοντέρνα μεγάλα συγκροτήματα καί πολυκατοικίες τριγυρισμένα ἀπό κήπους καί πάρκα.

Εἶναι ἀφάνταστα ὡραῖο τό θέαμα μιᾶς πόλεως μέ σύγχρονα καί καινούργια κτίσματα πού δέν ἔχουν πλάϊ τους τά παληά καί μικρά πού βλέπομε στήν χώρα μας καί σέ ἄλλες τῆς Δύσεως ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀτομική ἰδιοκτησία.

Φυσικά τό κέντρον τῆς Σόφιας διατηρεῖ τά παλαιά κτίρια ρυθμοῦ.

Νά λοιπόν ἕνα καλό μάθημα γιά τούς δικούς μας εἰδικούς εἰς τά πολεοδομικά καί τό περιβάλλον. Ἰδού ἕνα δίδαγμα διά τό πῶς θά γλυτώσωμε ἀπό τό ἀποπνικτικό ἀγκάλιασμα τοῦ μπετόν, εἰς τίς δικές μας πόλεις ταυτόχρονα μέ τήν διατήρησι τῶν ὡραίων κτιρίων τῶν περασμένων ἐποχῶν.

Αὐτά τά δύο σημεῖα θά πρέπει νά τά προσέξωμε.

Ἀλλά θά ἐπανέλθωμεν εἰς τό προσεχές.

ΑΝΘΗ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

Ἑλληνοτουρκικός ἀνταγωνισμός καί εἰς τό πεδίον τῆς ὀμορφιάς. Τά χαμόγελα τῆς χανούμ Σεζίν Ταπούογλου καί τῆς «Στάρ Ἑλλάς» Ἀφροδίτης Κατσούλη, εἰς τήν Νέαν Ὑόρκην δημιουργοῦν τήν ἐλπίδα εἰρηνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς τήν γέφυραν τῆς ὀμορφιάς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΗΜΟΤΑΣ ΜΟΥ

Θερμῶς παρακαλῶ τούς ἀγαπητούς μου συνδημότας νά φροντίσουν νά τοποθετήσουν σέ κάθε σπίτι διαμέρισμα καί κατάστημα μία ὑδατοδεξαμενή (ντεπόζιτο)

●

Γνωρίζω πῶς εἶναι οἰκονομική ἐπιβάρυνση. Ὅμως, εἶναι ἡ μόνη προσωρινή λύση.

●

Τό ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως εἶναι ὀξύ ἀπό 5ετίας καί πλέον

●

Ἀπό τό 1966 — 67, προσπάθησα ὅσο μποροῦσα γιά τήν λύση του.

●

Παρέλαβα πρίν ἀπό ἕνα μῆνα, ὅσο μερικά βασικά ζητήματα, τό χάος!

Μή ζητᾶτε θαύματα Σᾶς παρακαλῶ νά μέ βοηθήσετε. Ζητεῖστε ἀπό τό κράτος νά σᾶς δώση τρακόσια ἑκατομμύρια νά φτιάξετε ὕδρευση σωστή για τί μετά ἀπό δύο χρόνια δέν θάχομε νερό.

●

Ἡ μεγαλύτερη βοήθεια, θά εἶναι νά καταναλώνουμε ὅσο λιγώτερο νερό μποροῦμε, περιορίζοντας εἰς τό ἐλάχιστον τά ποτίσματα καί τήν καταβάλλουσιν δι οἰκιακή χρῆσιν.

Μή διαμαρτυρηθῆ ὅποιος ποτίζει καί τοῦ τό κόψουν. Τό νερό ὅταν δέν ἐπαρκεῖ, δέν εἶναι γιά πότισμα.

●

Ζητεῖστε ἀπό τό Κράτος νά ἐπιβάλη στίς ὑδροβόρες Βιομηχανίες νά κάμουν ἀνακύκλωση τοῦ νεροῦ, ὥστε νά μή ἐξαντλοῦν τόν ὑπόγειο ὁρίζοντα.

●

Εἴπαμε νά στηριζόμαστε στήν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι αὐτή Βοηθῶντας με, βοηθᾶτε Σᾶς καί τά παιδιά Σας.

ΘΕΟΔ. Κ. ΑΝΝΙΝΟΣ
Δήμαρχος Πατρέων.

Ἐπισκόπησις ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΟ ΒΗΜΑ

Κατά τό ἄρθρο 93 τοῦ νέου Συντάγματος, «πᾶσα δικαστική ἀπόφασις πρέπει νά εἶναι εἰδικῶς καί ἐμπεριστατωμένως ἠτιολογημένη, ἀπαγγέλλεται δέ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας δημοσιεύεται ὑποχρεωτικῶς. Νόμος ὁρίζει τά τῆς εἰς τά πρακτικά καταχωρίσεως ἐνδεχομένης μειοψηφίας καί τούς ὅρους καί προϋποθέσεις δημοσιότητος ταύτης» Ὅ,τι ἰσχύει γιά τίς ἀποφάσεις ἰσχύει φυσικά καί γιά τά βουλεύματα. Καί τό ἀντιλεγόμενο βούλευμα τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξεδόθη ὑπό τό κράτος τοῦ νέου συντάγματος. Ἀπό τήν πρόχειρη ἀνάγνωσή του δέν προκύπτει ἄν ὑπῆρξε μειοψηφία. Τί ἀκριβῶς συμβαίνει; Παρέλειψε τό βούλευμα νά σημειώση τήν μειοψηφία, παραβιάζοντας τό Σύνταγμα ἤ δέν ὑπῆρξε πραγματικά ἀντίθετη γνώμη στήν εἰσαγγελική ἄποψη ὅτι ἡ ἐσχάτη προδοσία εἶναι στιγμιαῖο ἀδίκημα πού διαπράχθηκε μόνο ἀπό τούς «πρωταιτίους»; Ἡ ἀνήσυχη γνώμη ἀναμένει ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές διευκρινήσεις. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρξε μειοψηφία, γεννᾶται τό ἐρώτημα ποιές εἶναι οἱ συνέπειες ἀπό τή μή ἀναγραφή τῆς γνώμης της ἐν πάσῃ δέ περιπτώσει εὔλογη εἶναι ἡ ἀξίωση γιά τήν ἀνακοίνωση τῶν ὀνομάτων τῶν μειοψηφησάντων. Ἡ γνώση τοῦ στοιχείου αὐτοῦ εἶναι πολλαπλᾶ ἀπαραίτητη στήν στήν ἑλληνική κοινή γνώμη

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καθώς συνηθίζεται νά λέγεται, ἡ δημοκρατία πραγμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τήν 6ην σελ